

en Begrundelse for dette sit Ønske, og det er efter min Opfattelse derfor, at han fremsætter denne Lære om Amtsraadenes dobbelte Opgave. Men denne dobbelte Opgave røgtes lige saa godt af de gennem Kommunalbestyrelsen valgte Amtsraadsmedlemmer, som ved selve Kommunalbestyrelsernes Sammensætning er Udtryk for den almindelige Valgrets Opfattelse; dette, at Kommunalbestyrelsens Medlemmer i denne Forbindelse optræder som Valgmænd, der atter vælger Valgmænd, som saa vælger Amtsraadsmedlemmerne, sikrer den fornødne kommunale Indsigt, som dog kræves, uanset hvilken Gruppe af Opgaver Amtsraadet er stillet overfor.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo har været inde paa en lang Række af Udtalelser i Tilknytning til de Bemærkninger, jeg har fremsat, Udtalelser, som for en ikke uvæsentlig Del var Gentagelser af det, han udtalte forleden. Det ærede Medlem beklager sig over, at jeg ikke har udtalt mig om et saa vigtigt Punkt, som Opholdsbestemmelsen dog maa siges at være. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at jeg synes, han burde som Ordfører for sit Parti sætte sig ind i, hvad jeg har udtalt ved min Forelæggelse af Forslaget, for jeg føler mig netop af Hensyn til det høje Tings Tid ikke berettiget til, hver Gang det maatte ønskes af et Medlem, at gentage Udtalelser, som jeg har fremsat. Hvis det ærede Medlem vil se efter i min Forelæggelsestale, vil han finde, at jeg dèr har udtrykt Beredvillighed til at forhandle med det kommende Udvalg om dette Spørgsmaal, forudsat at man vil holde sig indenfor rimelige Grænser med Hensyn til Ændringer, saa at man ikke kræver tilvejebragt en saadan Tilstand, at man ikke faar Sikkerhed for, at der virkelig er Baand, som økonomisk og erhvervs-mæssigt binder vedkommende til den Kommune, paa hvis Styrelse man agter at give ham Indflydelse. Derfor mener jeg, at den taagede og uklare Bestemmelse, der findes i det ærede Medlem Hr. Sundbos Forslag, hvor der kræves fast Bopæl som Betingelse for at øve Valgret, er ganske uantagelig. Er det denne Udtalelse fra min Side, som det ærede Medlem har savnet, er den altsaa nu afgivet, og jeg haaber, at det ærede Medlem dermed er tilfredsstillet.

Det ærede Medlem siger, at man skulde tro, at Venstremænd, som har fremsat saadanne Forslag, som det ærede Medlem har lovsunget, ogsaa efter min Opfattelse maa have været Marsbeboere, siden de har kunnet forme saadanne Ønsker. Nej, det ærede Medlem tager ganske fejl. Jeg har ikke

beskyldt ham for at være Marsbeboer. Jeg ved, at han har vandret her paa Jorden i hele denne Periode, i hvilken den sociale Udvikling er foregaaet herhjemme; men jeg har forklaret, at det er gaaet ganske udenom det ærede Medlem, skønt han dog ved andre Lejligheder synes at have interesseret sig for disse Sager. Og saa har jeg sagt, at man næsten for at søge Forklaring maatte tænke sig, at han i en vis Periode havde været henflyttet til en anden, fjern Klode, og at han nu, da han atter optræder her paa Jorden, ikke aner noget om, at det samme Ord nu betegner noget helt andet, end Tilfældet var for en Menneskealder tilbage. Fattighjælp nu og Fattighjælp da, det er to helt forskellige Ting; de kan aldeles ikke sammenstilles; og navnlig er den Gruppe af Personer, som nu under vor udviklede sociale Lovgivning kommer ud for den Ulykke at skulle modtage Fattighjælp, langt mindre omfattende, end der igennem Halvtredserne og Tresserne, ja lige op til Aarhundredskiftet var Tale om. Derfor maa de Virkninger, som modtagen Fattighjælp faar med Hensyn til Valgrettens Udøvelse og paa andre borgerlige Omraader, blive af en anden Art, end Tilfældet tidligere var.

Det ærede Medlem siger, at et Skattevalg kan ikke virke præventivt overfor Tendenser til at udskrive for store Skatter; thi det anvendes i det hele ikke, siger det ærede Medlem. Ja, men derfor kan det udmærket godt virke præventivt. Alene Udsigten til at komme ud for en saadan Situation kan virke til Eftertanke og saaledes beskytte Skatteyderne mod alt for ubillige og voldsomme Krav fra en alt for ødsel Kommunalbestyrelses Side.

Det ærede Medlem mente, at § 6 i Lovforslaget, hvor Talen er om, at Kommunalbestyrelserne kan bestemme, at en Bekendtgørelse skal finde Sted i det mest læste stedlige Dagblad, indeholdt noget højest mærkværdigt noget, og saa fortsatte det ærede Medlem: Hvad er det mest læste Dagblad? Ja, det skal jeg sige det ærede Medlem. Det ved det ærede Medlem jo meget godt; for det Forslag, jeg har fremsat, siger jo ganske det samme som det; det ærede Medlem har fremsat, hvor der ogsaa staar, at man skal avertere i de mest læste Dagblade; og hvis det ærede Medlem vil genkalde i sin Erindring det, som et Øjeblik maa være gaaet ud af den, nemlig hvad han mente, da han skrev dette, saa maa han ogsaa være klar over, hvad jeg har ment med dette Udtryk i det af Regeringen fremsatte Forslag.